

Amb 3 D: Democràcia, Drets Humans i civils, i Dreta ultraconservadora

En el debat polític actual, sovint es parla de les “tres D” com a elements interconnectats que defineixen el futur de les societats: Democràcia, Drets humans i civils i la Dreta ultraconservadora. Aquestes tres realitats estan en tensió constant i afecten la qualitat de vida i la cohesió social.

La democràcia garanteix participació ciutadana, separació de poders i respecte a la voluntat popular. Però pateix erosions: polarització extrema, desinformació a xarxes, abstenció creixent i populisme que qüestiona institucions independents (justícia, premsa). Quan això passa, esdevé merament formal.

Els drets humans i civils són pilars d'una societat justa. Tanmateix, hi ha retrocessos en llibertats essencials: expressió, manifestació, presumpció d'innocència i no-discriminació. Un exemple clar és el dret a l'habitatge, reconegut per l'ONU malgrat tot milers de persones viuen al carrer, exposades al fred i a la marginalitat, mentre l'especulació immobiliària i els desnonaments vulnereu aquest dret sistemàticament, mostrant la fallida de l'Estat a protegir els més vulnerables.

La dreta ultraconservadora avança amb els mateixos postulats i discursos que el feixisme: antiimmigració, nacionalistes excloents, antifeministes i contraris als drets LGTBI i ecologistes. Promouen mercat lliure sense límits i retallades socials, agreujant problemes com l'habitatge assequible, la pobresa extrema i la crisi climàtica.

La intersecció d'aquestes tres D és perillosa: la ultradreta i els partits feixistes poden arribar al poder per vies democràtiques i, un cop al govern, erosionar drets humans amb lleis restrictives, retallades i control institucional, augmentant desigualtat i vulnerabilitat.

Defensar la democràcia exigeix vigilar aquests riscos: enfortir l'educació cívica, la independència judicial, combatre la desinformació i promoure el debat crític. Els drets humans, especialment l'habitatge, són innegociables i mesuren la salut democràtica. Davant l'ascens ultra, cal més democràcia: diàleg inclusiu, polítiques socials valentes i defensa ferma de la dignitat de totes les persones. Com deia Vicenç Navarro: *quan el benestar és insuficient, la democràcia és incompleta*.

Ball de cadires al Ple municipal

Coincidint amb l'equador del mandat hi ha hagut moviments importants en el Ple municipal. El passat mes de setembre el portaveu del Grup municipal d'ERC, Gabriel Fernández, abandonava el partit per desavinences amb la direcció nacional segons va declarar i es manté en el Ple com a regidor no adscrit.

A principis del mes de desembre els dos regidors de Junts per Sabadell, Lluís Matas i Katia Botta, van sortir del govern del PSC a contrària, després que la militància del partit ho acordés. Veurem si faran oposició o no, però les declaracions de Lluís Matas: “*No escollim marxar, ens obliguen a fer-ho*” no deixen de ser significatives.

No ens correspon valorar públicament els conflictes interns d'altres organitzacions, ni les seves decisions, però en el cas de Junts no podem passar per alt l'anomalia que per nosaltres va significar la seva decisió d'entrar en un govern del PSC amb majoria absoluta. Un fet ja viscut en l'etapa Bustos especialista en captar l'oposició per afeblir-la.

Pensem que cal una oposició forta i honesta que, des de la diversitat ideològica i programàtica, sigui capaç de posar en qüestió les polítiques clientelars, d'amiguisme i d'aparador del PSC que devaluen la vida política i social.

Des de l'Entesa treballem perquè la Crida per Sabadell sigui el referent, al Ple municipal i a peu de carrer, que planteja propostes realistes per encarar els reptes que tenim de cara el futur: habitatge, mobilitat, ocupació, culturals, ambientals, de cohesió social.

Taxa de residus: paguem més, però el govern municipal no fa els deures

L'any 2024 el govern municipal de Marta Farrés i Junts va imposar una nova taxa de residus amb una finalitat purament recaptatòria. La gestió la van derivar al Consell Comarcal que va encarregar el cobrament a la Diputació. Una estratègia de confusió que pot induir a la ciutadania a pensar que és una decisió externa a l'Ajuntament.

Certament la Unió Europea fa temps que obliga a fer polítiques eficients per reduir el volum de residus i un pas més és la Directiva 29018/851 del Parlament Europeu i la seva translació a la Llei Estatal 7/2022, que plantegen que s'imposin taxes als productors de residus. Aquesta llei va molt més enllà: pretén incentivar la recollida eficient, el sistema porta a porta i altres polítiques per reduir el volum de residus, però l'Ajuntament de Sabadell s'ha quedat només amb la mesura «qui contamina paga», sense establir mesures que vagin al fons de la qüestió.

Així, el govern del PSC-Junts ha posat la directa i ja des de 2024 aplica una taxa de residus que ve a sumar-se a la ja existent, però obvia completament els objectius de reduir la generació de residus i fer-ne una gestió sostenible. Per tant, la mesura es tradueix en un increment d'impostos per a la ciutadania, independentment de si redueix o recicla més, perquè no hi ha cap mesura que permeti avaluar qui contamina més.

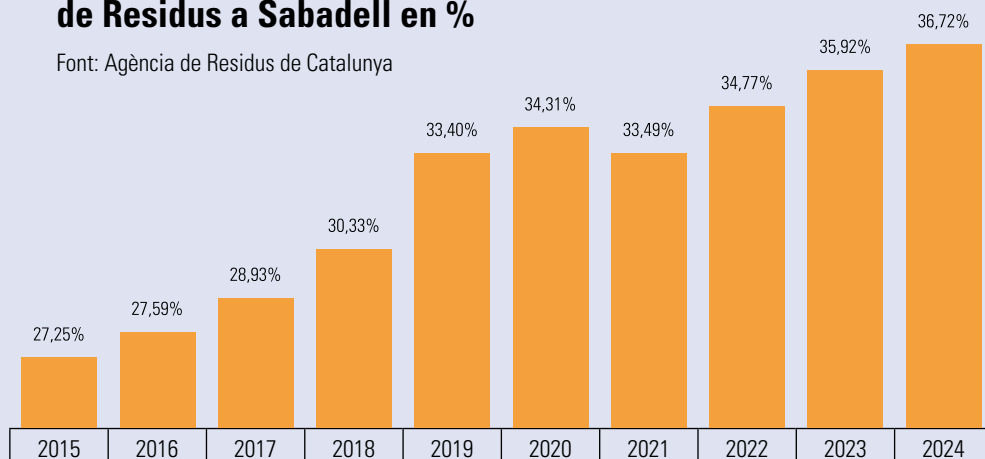
Els contenidors segueixen sent els mateixos de sempre, de tipus obert i totalment ineficients, i ni tan sols es plantegen fer alguna prova pilot amb recollida porta a porta, que s'ha demostrat que és el sistema amb millors resultats. Tampoc s'apliquen mesures destinades als productors, de manera que l'únic **efecte quantificable és un increment en la recaptació**.

Sabadell és malauradament una de les ciutats amb dades de reciclatge més modestes: l'any 2024 només el 36% dels residus, mentre els objectius de la Unió Europea eren assolir el 55% com a mínim l'any 2025, el 60% el 2030 i el 65% el 2035. Òbviament estem a anys llum d'aquests percentatges.

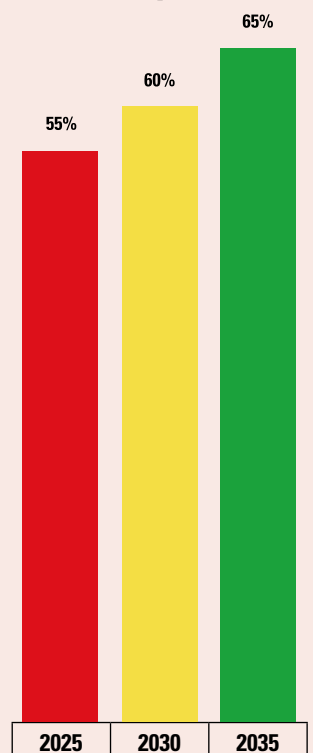
D'altra banda, ens preocupa que aquesta taxa fins i tot desincentivi el reciclatge. Si les persones que dediquen temps, espai i esforç a separar els residus han d'abonar exactament la mateixa taxa que les persones que ho llencen tot barrejat, si no es premien les bones pràctiques, potser la gent conscienciada del greu problema que implica la gestió de residus també se n'acabarà afartant. Cal buscar models que premïin la bona gestió, models que no seran possibles mentre el govern municipal estigui instal·lat en l'immobilisme i les polítiques a cop de talonari.

Evolució Recollida Selectiva de Residus a Sabadell en %

Font: Agència de Residus de Catalunya

Objectius Unió Europea

Quins museus volem? On és el Pla de museus?

Quatre dades per situar-se:

- **Museu d'Història de Sabadell:** no ha gaudit de cap canvi rellevant des de la seva inauguració al 1931. Manca d'espai, de serveis, de condicions...
- **Museu d'Art:** inaugurat el 1980, és més recent, però està encotillat i no pot mostrar en condicions adequades els seus fons.
- **Museu de la Indústria Tèxtil Llanera:** el 1994 l'Ajuntament va aprovar-ne la creació i el 1998 el govern d'Antoni Farrés va adquirir el Vapor Pissit perquè fos el seu espai central, i es va aprovar el projecte museològic. El 1999 el govern de Manuel Bustos va esquarterar el projecte dedicant a altres usos el despatx Lluch i el Molí de Sant Oleguer
- **1999-2015 (govern PSC):** Inversió municipal pràcticament nul·la
- **2015-2019 (govern quadripartit):** Es protegeixen les naus de llevant del Vapor Pissit i es rehabiliten. S'elabora el Pla de Museus 2020-2030 i es crea la Taula de Participació, òrgan consultiu amb representants d'institucions i entitats públiques i privades, que havia de validar-lo abans de portar-lo a ple.
- **2019-2026 (govern PSC):** s'abandona el Pla de museus i no s'inverteix ni un sol euro. Al 2023 desapareix la Taula de participació.

En resum, els governs Manuel Bustos i de Marta Farrés han fet la mateixa política de museus: han anat reduint els pressupostos dels equipaments, el personal i la seva capacitat per programar grans exposicions. La cultura no dona vots i una bona política de museus requeriria un esforç pressupostari que no estan disposats a fer. Ja ni tan sols dissimulen: des de 2019 no s'ha avançat en el Pla de museus, ni tan sols s'ha volgut portar al ple municipal, i han deixat de convocar la Taula de participació sobre Museus.

D'altra banda, la continuïtat del Museu d'Història està en perill per la intenció del govern municipal de traslladar-lo al Museu del Gas, en una mena de poti-poti batejat com a Centre cultural, on perdrà espai alhora que l'haurà de compartir amb la col·lecció privada de vestits de la Fundació Antoni de Montpalau

Pel que fa al tèxtil, l'Ajuntament ha acumulat un deute històric amb la memòria d'aquesta indústria, que està entrelligada al creixement de la ciutat i al treball de milers de sabadellenques i sabadellencs, però qualsevol actuació hauria de fer-se dins d'un projecte que tingués una visió global, coherent de la política museística a la ciutat, i amb el màxim consens possible, tal i com estava previst en el Pla de museus 2020-2030 que malauradament el PSC ha llençat a la paperera.

La Casa Grau: un centre cultural del Banc Sabadell?

Ja fa més d'un any que el govern municipal i la Fundació Banc Sabadell van presentar la proposta «Sabadell Centre de Cultura» que pretenen ubicar a la Casa Grau / Marçet Font i al Casal annex, ambdós de propietat municipal i van signar un protocol per visibilitzar l'acord. Feia la impressió que hi havia molt titular i poc contingut, molta grandiloquència i poca feina de reflexió i planificació al darrera. Tot just anunciaven la creació d'un grup de treball per definir el «projecte» i un altre per estudiar la forma jurídica. Un procés que a l'Entesa, que tenim memòria, ens recorda el de la *Ciutat de la música*, molt soroll per no res, anys marejant la perdiu i gastant molts diners inútilment perquè acabés abandonat com tants altres anuncis del govern del PSC.

És lamentable que el govern municipal delegui la gestió de la cultura en una entitat bancària privada. Si el Banc Sabadell vol crear un centre cultural, està al seu abast adquirir un local

per fer-ho. El que no és de rebut és que edificis públics patrimonials, com ara la casa Grau, s'entreguin a entitats privades en comptes de desenvolupar un projecte cultural municipal.

L'estafa del Museu del Gas al TSJC

El Museu del Gas va ser la cirereta de l'operació especulativa que l'any 2006 el PSC va impulsar, requalificant els terrenys de la Fàbrica del gas del carrer Buxeda, propietat de Gas Natural (després Naturgy Energy Group, SA) que van passar d'estar qualificats de serveis tècnics a residencial. Amb aquesta operació la multinacional va obtenir una espectacular revalorització dels terrenys i una vegada va tenir aprovada la requalificació va tancar les portes del museu. Una estafa a la ciutat amb tota regla.

Per si aquella estafa hagués estat poca cosa per Naturgy, el govern del PSC li ha recompensat pagant-li 3.185.570,27 € per comprar l'edifici del Museu del Gas.

Cal plantar cara a l'especulació i al fet de dilapidar diner públic. La Crida per Sabadell va interposar un recurs contenciós per aturar aquesta nova actuació del PSC per afavorir els interessos d'una multinacional enlloc de defensar els de la ciutat.

Ara el procés judicial es troba a mans del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, després que la Jutgessa del contenciós avalés la requalificació dels terrenys de la Fàbrica del Gas. Confiam que el TSJC, que ha admès el recurs d'apel·lació, faci justícia a favor dels interessos públics.

El Quart Cinturó de nou als tribunals

La Campanya Contra el Quart Cinturó (CCQC) segueix amb la seva defensa del territori vallesà compareixent en cada nou intent de tirar endavant el projecte del Quart Cinturó presentant tot tipus de denúncies i recursos contenciosos administratius, amb el clar objectiu d'impedir la seva construcció i les greus conseqüències pel Vallès.

El passat dimecres 26 de novembre es va formalitzar la demanda contra el Conveni signat entre el Ministerio de Transportes y Movilidad i la Generalitat de Catalunya per tirar endavant la "Ronda Nord dels sistemes urbans de Terrassa, Sabadell i Castellar del Vallès", el sobrenom que adopta el Quart Cinturó al seu pas per Sabadell. La construcció de la Ronda Nord / QC s'ha d'emmarcar dins la voluntat mai amagada del Ministerio i del Govern de la Generalitat de construir una autovia de gran capacitat que uneixi Terrassa amb Granollers, duplicant l'actual AP-7.

La CCQC ha detectat en el Conveni diverses infraccions legals i irregularitats que tenen a veure amb la vulneració del marc competencial, la contravenció del Planejament Territorial i la fragmentació del projecte del Quart Cinturó, entre d'altres.

La lentitud i desgana de les dues administracions (Estat i Generalitat) per aportar tota la informació necessària per tal que la Campanya pogués redactar la demanda amb totes les garanties ha provocat que transcorregués gairebé un any des de que es va presentar la denúncia. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha hagut de requerir, i fins i tot amenaçar amb multes coercitives al Ministerio i a la Generalitat. La CCQC preveu que es podria dictar sentència abans de finals del 2026.

Corrupció: Més Mercuri!

El 27 de novembre de 2025 es van complir 13 anys de l'esclat del Cas Mercuri. Durant tots aquests anys els processos judicials han avançat amb lentitud i múltiples dificultats, però malgrat tot ja s'han fet 4 judicis i 2 vistes i tots els acusats han acabat amb condemnes i només un amb absolució.

A la Peça 25, referent a la concessió de subvencions irregulars a la Fundació privada ACSAR per part de la Federació de Municipis de Catalunya, Manuel Bustos va reconèixer els delictes comesos i es va estalviar el judici previst per inicis de 2026 acceptant una condemna de 6 mesos i un dia de presó per un delictes de malversació.

3 peces amb data de judici i 3 a l'espera de fixar data

Finalment ha acabat la instrucció de totes les peces i la situació de les que estan pendents de judici és la següent:

Peça 1 22 acusats de delictes de suborn, entre els quals l'exregidor del PP Jordi Soriano. Pendent de fixar la data judici amb jurat popular.

Peça 6 6 acusats, entre els quals 3 regidors i l'excap de la Policia municipal, per permetre l'abocament il·legal de terres a Can Xupa. Pendent de data de judici.

Peça 21 10 acusats, entre els quals el títol de Manuel Bustos, Melquíades Garrido, Montserrat Capdevila, ... per falsificació documental, tràfic d'influències i prevaricació en relació a Sitjas Motor SL. Judici previst del 9 al 19 de març de 2026

Peça 28 12 acusats, entre els quals els germans Manuel i Paco Bustos i els responsables de l'empresa Smatsa, per tràfic d'influències, prevaricació, blanqueig de capitals, infidelitat custòdia de documents, violació de secrets, suborn, falsificació documental i frau electoral, tot en relació a la concessió del servei de neteja i recollida de residus. Instrucció acabada pendent de resoldre recursos.

Peça 31 3 acusats (germans Manuel i Paco Bustos i Paco Fernández) per delictes contra l'administració pública, tràfic d'influències, malversació de cabals públics i prevaricació, per la contractació a dit de persones vinculades al PSC al Consorci de Residus del Vallès Occidental. Judici previst al juny i juliol de 2026.

Peça 35 3 acusats de falsedat documental, entre els quals Melquíades Garrido, per rebaixar import de tributs municipals. Pendent fixar data de judici.

Denunciada a Fiscalia la pròrroga de la concessió a **SMATSA**

La Plataforma Sabadell Lliure de Corrupció ha denunciat a la Fiscalia Anticorrupció la pròrroga del Servei de neteja i recollida de residus que va aprovar el govern municipal del PSC i Junts al ple del 28 de juliol de 2025. El motiu és que s'hagi obviat la sentència que declara nul·la la concessió

Aquest contracte es va adjudicar el 2012 per un termini de 15 anys i pròrroga de 5, fet que és una de les moltes irregularitats que estan incloses a la peça 28 del Cas Mercuri. En paral·lel, el ple municipal va reconèixer l'any 2022 que el contracte era nul de ple dret, però tanmateix el PSC va acordar no exercir la potestat de revisió i no el va anul·lar al·legant motius de seguretat jurídica i econòmics. Aquest acord va ser recorregut davant la jurisdicció contenciosa administrativa per la **Crida per Sabadell** i el novembre de 2024 el Jutjat Contenciós número 14 de Barcelona va dictar sentència ferma que estableix de manera taxativa que concorre causa de nul·litat del contracte. La magistrada desestima l'anul·lació del contracte basant-se en la premissa de la seva imminent **finalització l'any 2027**, considerant que com que el procés de licitació és llarg ja coincidirien els terminis. Malgrat tenir ple coneixement d'aquesta sentència, càrrecs tècnics i polítics de l'Ajuntament de Sabadell van tramitar l'expedient de pròrroga que el ple va aprovar amb els vots a favor del PSC, Junt i el PP.

La Plataforma SBDLC considera que es tracta d'un nou cas de corrupció per part del govern municipal (PSC-Junts), que pot haver incorregut en delictes de prevaricació administrativa per acció i per omissió. Per acció, en tant es va construir un relat tècnic i jurídic ocultant expressament l'existència de la sentència de 2024, i per omissió, perquè el govern municipal no va iniciar els tràmits per licitar el nou contracte amb prou temps.

Patrimoni arquitectònic i històric: un important valor menystingut

El patrimoni històric i arquitectònic és un llegat d'un valor inestimable. És l'exponent d'una part molt important de la nostra història, la nostra cultura i la nostra identitat col·lectiva. Masies que són testimoni del passat agrícola de la ciutat i que han donat nom a barris; molins i vapors que van ocupar a centenars de sabadellencs i sabadellenques i van ser l'origen de la industrialització de Sabadell.

Aquests edificis patrimonials són una oportunitat estratègica per ubicar serveis i activitats en un espai amb valor afegit i alhora ser un element de memòria de la ciutat. El seu ús i el seu estat de conservació són el reflex de la sensibilitat d'una societat i de la seva administració.

La conservació del Patrimoni és una obligació que ve determinada per una àmplia legislació: des de la Constitució espanyola fins el Pla Especial de Protecció del Patrimoni, passant per l'Estatut d'Autonomia, la Llei d'Urbanisme i la Llei del Patrimoni cultural català. L'administració té l'obligació de protegir i conservar el seu patrimoni i exigir als privats a fer-ho. No preservar el patrimoni pot constituir un delicte castigat penalment.

A Sabadell tenim un nombre important d'edificis protegits pel Pla Especial de Protecció del Patrimoni de Sabadell, PEPS, molts d'ells de propietat municipal i que es troben en un estat de ruïna o de semi-ruïna degut al desinterès i la manca de manteniment i d'inversió durant anys, contravenint l'obligació legal de mantenir-los.

Edificis protegits que es troben en estat ruïna o semi-ruïna

Propietat municipal		Propietat privada	D'altres administracions
• Masia de Ca n'Oriac • Masia de Can Rull - Masia de Can Llong • Masia de Can Borrell de St. Pau • Molí d'en Torrella • Molí d'en Font • Vapor Turull	• Vapor Buxeda Nou • Casa Maternitat • Casa Grau-Marcet Font • La Funerària • Castell de Can Feu • Caserna de la Guàrdia Civil	• Masia de Can Mimó • Masia de Can Lletget • Masia de Can Diviu • Molí d'en Mornau • Molí d'en Galí • Molí Xic	• Cases c. Sant Antoni 31-33 (Generalitat) • Edifici Correus (Ministeri Adm. públiques) • Torre del Canonge (Bisbat)

Tot i l'obligació de mantenir el patrimoni de la seva propietat, el govern municipal de Sabadell **mai no havia destinat un sol euro** al manteniment i rehabilitació d'aquest edificis protegits relacionats fins l'any 2025, que ha destinat 378.000 euros a consolidar elements del Castell de Can Feu que oferien perill de caiguda.

Però tampoc, **en cap moment**, el govern municipal **ha instat d'ofici als privats i administracions** que són titulars d'edificis protegits a mantenir-los i conservar-los amb el bon estat que correspon, posant de manifest que si no intervé en preservar el Patrimoni protegit no és una qüestió pressupostària, sinó d'absolt desinterès.

Des de l'Entesa per Sabadell defensem:

- La redacció i aprovació d'un **Pla d'Actuació** en els immobles protegits de propietat municipal que plantegi les actuacions de consolidació per aturar la seva degradació i evitar la ruïna.
- Determinar els possibles usos dels edificis municipals protegits en un procés obert a la participació ciutadana.
- Instar als propietaris d'immobles protegits actualment abandonats que duguin a terme les actuacions necessàries per a la seva preservació i rehabilitació, tal i com els obliga la legislació.

Molí d'en Torrella

Masia de Ca n'Oriac

La Maternitat

El cas del Molí d'en Mornau

El Molí d'en Mornau és la mostra més clara del menyspreu pel patrimoni arquitectònic i històric sabadellenc. Tot i ser l'immoble amb la màxima protecció possible (Bé Cultural d'Interès Nacional, BCIN; protecció integral pel Pla de Protecció del Patrimoni de Sabadell, PEPS; inclòs en el Mapa del Patrimoni Industrial de Catalunya) es troba en un estat de semiruïna, gràcies al desinterès de la propietat (Inmuebles Industriales SA), de la Generalitat de Catalunya i del govern municipal de Sabadell.

Denúncia penal per possible delictes contra el patrimoni històric i prevaricació

Després de comprovar que ni la Generalitat, ni l'Ajuntament de Sabadell mai havien requerit a la propietat el manteniment de l'immoble, a pesar del seu mal estat i de la seva importància patrimonial, l'**Entesa per Sabadell**, el maig de 2023, va denunciar la situació i va requerir a l'Ajuntament i a la Generalitat que instessin a la propietat a emprendre les actuacions necessàries per a garantir el bon estat de l'immoble.

Gairebé 2 anys després, sense que la propietat hagués iniciat actuació alguna, ni tant sols haver sol·licitat la llicència d'obres, el març de 2025 l'Entesa **va interposar denuncia penal** per possible delictes contra el patrimoni per part de la propietat i per possible delictes de prevaricació per omissió contra els responsables municipals i de la Generalitat. Posteriorment l'Entesa es va personar **com acusació particular** i la causa segueix el seu curs.

Davant l'abandó del patrimoni històric per part de determinats propietaris i de la deixadesa de les seves funcions i responsabilitats per part de l'administració cal actuar amb totes les eines a l'abast per evitar perdre definitivament el valuós llegat que ens han deixat els nostres avantpassats.

El Pla d'arbrat del PSC: treure més arbres que posar-ne

Els arbres, especialment a la ciutat, tenen una importància cabdal pels beneficis ambientals, socials i culturals que ens aporten. Absorbeixen CO2 i altres contaminants atmosfèrics, redueixen els sorolls, esmorteixen la temperatura entre 2 i 8 graus C., generen espais de confort, retenen la humitat del sòl i de l'aire, són refugi d'ocells i de petits insectes, milloren el paisatge urbà,... i contribueixen a mitigar el canvi climàtic.

El govern municipal del PSC va anunciar un ambiciós pla d'arbrat: plantar milers d'arbres a tota la ciutat. En concret 4.000 en aquest mandat. Fins i tot van anunciar un "comptador" d'arbres plantats, però que va quedar aturat el febrer de 2023. No sabem si el comptador es va avariar, no planten cap arbre, o es tractava d'una operació de propaganda més.

El cas és que no sabem quants arbres es planten, però si sabem els que caldria reposar des de fa anys i els que van arrencant i no reposen, però el més greu és que **arrenquen arbres i pavimenten els escocells**. Un veritable atemptat. Una mostra més de la deriva del govern municipal en les polítiques ambientals i en la necessitat d'avançar cap una ciutat verda i saludable.

Av. de Lluís Companys

Pl. de Salvador Allende

C. de Permanyer

Pl. de Lluís Subirana

El Ripoll a mercè dels interessos especulatius

El PSC segueix obstinat en convertir el riu Ripoll en un polígon industrial modificant el planejament urbanístic vigent amb la finalitat que a tot l'àmbit del riu s'hi puguin instal·lar activitats econòmiques que actualment no estan permeses: **restaurants, locals recreatius i d'oci, magatzems, tallers de reparació vehicles, comerços, oficines, serveis funeraris, centres de culte**, etc.

Aquesta modificació, la MPG-132, s'està tramitant a petició del **Gremi de Fabricants de Sabadell**, amb l'únic objectiu de treure rèdit econòmic de naus i parcel·les i **en contra de l'interès públic** i de la qualitat del riu Ripoll amb conseqüències molt negatives:

- Més ciment i formigó amb noves construccions.
- Nous vials, aparcaments i 3 rotondes per facilitar l'accés de cotxes i camions.
- Augment de la contaminació atmosfèrica, lumínica i sonora, amb greus efectes sobre la flora i la fauna.
- Massificació per l'afluència de persones -es preveuen unes 70.000 diàries- la majoria en vehicle privat.
- Efectes negatius sobre l'oci, el lleure i la qualitat de vida de les persones.

Pretenen implantar activitats de pública concurrència sense considerar el greu risc d'inundació, fent cas omís de les advertències dels experts, dels efectes del canvi climàtic i dels canvis de la normativa en matèria d'inundabilitat que estan en procés arran de la Dana. Una greu irresponsabilitat que posaria en risc els bens i les persones

No podem permetre que el Parc Fluvial del riu Ripoll estigui a mercè dels interessos particulars i especulatius d'un reduït nombre de propietaris, ni dels interessos polítics del PSC.

Defensem un Parc Fluvial de riu Ripoll de qualitat i per a tothom, amb actuacions com:

- Millorar la qualitat mediambiental de l'aigua, la flora i la fauna.
- Rehabilitar i donar ús a l'important patrimoni històric i arquitectònic.
- Ordenar les hortes, eliminar el barraquisme i els abocaments d'aigües brutes i residus.
- Arranjar els camins, les fonts i els espais d'estada.
- Control de les emissions de fums i d'aigües residuals de les indústries que encara s'hi mantinguin
- Crear l'Oficina del Ripoll al Molí d'en Torrella que gestioni les activitats i necessitats el riu Ripoll.

Gaza: un alto el foc que no porta pau

Des del 10 d'octubre de 2025, Gaza viu un alto el foc fràgil negociat amb mediació dels EUA. Però la violència persisteix: Israel controla més del 50% del territori més enllà de la «línia groga» (declarada nova frontera pels militars), amb atacs aeris i trets diaris que han mort centenars de palestins (més de 400 des del cessament). Les negociacions per a la retirada completa, desarmament de Hamas i fi de la guerra estan estancades. L'ajuda humanitària arriba molt limitada, mentre pluges hivernals inunden tendes, causen morts i agreugen fam i malalties. No és pau, sinó ocupació i patiment continu. El genocidi i el terrorisme per part de l'Estat d'Israel continua amb absoluta impunitat. Palestina resisteix amb dignitat. La comunitat internacional ha d'exigir retirada total i accés lliure a l'ajuda. A Catalunya, milers de persones defensen justícia i embargament d'armes.

Concentració contra el genocidi a Palestina. Foto: Lluís Brunet

Des del riu fins al mar, Palestina vencerà.

Què n'hem de fer del català?

La situació és delicada però no irreversible. Avui, el 93,4% de la població entén el català, el 80% el parla, el 82,8% el llegeix i el 65,6% l'escriu. Però només un terç el té com a llengua habitual, segons l'enquesta 2025. El retrocés és clar a l'àrea metropolitana (només 24,7%), mentre zones com Terres de l'Ebre resisteixen millor. L'augment de població novinguda (del 9,3% al 22,5%) i el domini del castellà a xarxes i audiovisual fan caure l'ús entre joves. Hi ha motius d'esperança: Pacte Nacional per la Llengua, programes escolars, campanyes a comerços i més cursos per a nous parlants. Què hi podem fer nosaltres?

- Parla català a casa i amb tothom.
- Defensa la immersió lingüística.
- Demana ser atès en català.
- Crea/contingut i comparteix en català a xarxes.
- Participa en voluntariat i campanyes.

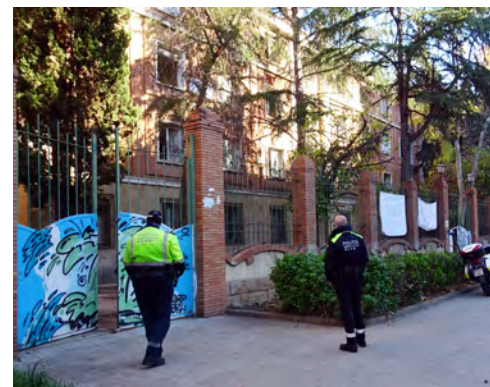

Amb voluntat quotidiana i polítiques valentes, el català pot revertir la tendència. I tu, què en penses?

El desallotjament dels habitatges de la Caserna: el B9 sabadellenc

El desallotjament de l'Institut B9 de Badalona s'ha conegut arreu pel grau de deshumanització i de menyspreu que va fer gala l'alcalde del PP García Albiol cap a les persones més vulnerables. A Sabadell, el passat 4 de novembre, també vam viure el particular B9, quan l'alcaldesa "socialista" Marta Farrés va desallotjar els sense sostre que vivien aixoplugats als habitatges de propietat municipal de la Caserna de la Guardia Civil, sota la **falsa excusa** de *risc d'esfondrament imminent*, en connivència amb tècnics municipals. Una quarantena de persones van ser abocades al carrer sense cap alternativa.

Aquesta nova mostra de menyspreu cap a les persones que pateixen una situació de vulnerabilitat i de pobresa extrema, va unida a la permanent negativa per part del PSC d'habilitar un espai digne per acollir les persones sense sostre i afrontar una situació que afecta a un ventall social cada vegada més ampli i a més persones.

Local: carrer de l'Advocat Cirera, 8
1a planta, local 13
08201 Sabadell

www.entesa.org
entesaxsabadell@gmail.com

facebook.com/entesapersabadell

@entesaxsabadell

youtube.com/entesapersabadell

